

Forslag

til

Lov om ændring i lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten.

Fremsat den 6. marts 1964 af *finansministeren*.

§ 1.

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten, jfr. lovbekendtgørelse nr. 388 af 4. december 1963, som ændret ved lov nr. 23 af 30. januar 1964, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indføjes som ny stykker:

„*Stk. 8.* Fritagelse for beskatning efter nærværende lov skal efter finansministerens nærmere bestemmelse kunne indrømmes personer, der med bevarelse af deres bopæl i udlandet som turister eller i studieøjemed opholder sig midlertidigt her i landet, og som under deres ophold ikke driver nogen erhvervsmæssig virksomhed her, dog kun så længe opholdet med eller uden afbrydelse ikke har udstrakt sig over mere end 12 måneder inden for et samlet tidsrum af 2 år. Fritagelsen skal kunne gøres betinget af, at den pågældende vedvarende svarer skat af sin fulde indkomst til bopælslandet.

Stk. 9. Personer, der efter bestemmelsen i stk. 8 fritages for at svare indkomst- og formueskat til staten, skal ligeledes for samme tidsrum være fritaget for personlig indkomstskat til opholdskommunen.“

2. Som ny § 3 A indføjes:

„*§ 3 A.* Skattepligt i henhold til lov nr. 149 af 10. april 1922, § 2, nr. 3, og nærværende lovs § 3, stk. 2, indtræder fra den 1. april, 1. juli, 1. oktober eller 1. januar, der følger nærmest efter skattepligtsbetingelsernes opfyldelse.“

Finansm. Skd. II. j. nr. 2144-64.

3. Som ny § 7 A indføjes:

„*§ 7 A.* Finansministeren kan, såfremt særlige grunde taler derfor, nedsætte det beløb, hvormed gevinster ved lotteri, totalisatorspil eller præmie- eller gættekonkurrencer efter de herom gældende regler skal medregnes til vindernes skattepligtige indkomst.

Stk. 2. Dette gælder ikke for præmiekonkurrencer, der er af kunstnerisk, litterær, videnskabelig eller teknisk karakter, eller hvis besvarelse kræver et arbejde, der falder inden for den pågældendes erhvervsvirksomhed.“

4. I § 9, stk. 2, affattes 3. og 4. punktum således:

„Ved opgørelsen af den skattepligtiges samlede udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads for et indkomstår kan i alle tilfælde højst medregnes et udgiftsbeløb på 1.800 kr. for hver person, og udgiftsbeløbet kan ikke overstige, hvad der ville medgå ved anvendelse af billigste offentlige befordring. Udgiften ved anvendelse af eget befordringsmiddel opgøres på grundlag af kilometertakster, der fastsættes af finansministeren.“

5. § 10, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Bestemmelserne i stk. 1 finder tillige anvendelse på underholdsbidrag fra den ene ægtefælle til den anden og hos denne værende børn, når ægtefællerne på grund af faktisk adskillelse er særskilt ansat til